

der bliver Fremskridtspartiet, hvis vi skal tage partiet seriøst – og det vil jeg gerne – også nødt til at forholde sig til, hvordan tingene skal betales.

Derudover synes jeg, at hvis man kigger ud over det danske landskab lige nøjagtig i de her år, er vores hovedproblem vel ikke, at der sælges for få nye biler. Så er hovedproblemet vel ikke, at det er for få, der føler sig tilskyndet til at øge bilparken. Så set i en større sammenhæng er jeg ikke helt sikker på, at de løsningsforslag, hr. Kim Behnke var inde på, kan få særlig stor tilslutning i den nuværende regering.

Men tak for en bred og en venlig modtagelse, og jeg glæder mig over, at der er gode udsigter til, at vi kan få lovforslaget igennem.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Med risiko for, at jeg gør mig uvenner med de andre ordførere, der sidder og venter, vil jeg blot henvise skatteministeren til vores ændringsforslag til den årlige finanslov. Der redegør vi for, hvordan vores økonomi efter Fremskridtspartiets opfattelse bør hænge sammen.

Men det er da rigtigt, at danskerne går ud og køber biler, selv om der er 180 pct. registreringsafgift. Danskerne købte også videobåndoptagere, dengang der var en statsafgift på 1.825 kr. I dag kan vi næsten frise over, at man kunne have så høj en statsafgift, for den oversteg jo langt den oprindelige salgsomkostning før afgiftsberegning på den videobåndoptager. Da købte folk også videobåndoptagere. Hvad skete der så, da vi fjernede afgiften? Købte de så flere videobåndoptagere? Nej, men så købte de dem i Danmark frem for at købe dem i Tyskland, nu, hvor de kunne slippe for de 1.825 kr.'s afgift.

Det er jo det, det handler om. Det, det handler om, er, at vi flytter aktiviteten ind i Danmark. Jeg synes, det er ærgerligt, at tusinder af danske familier hvert år kører til Flensborg, stiller deres personbil dér og så tager på ferie i en tysk bil og lægger pengene i et tysk udlejningsfirma. Jeg ville hellere have, at de lagde pengene i Danmark, i Århus og København og Ålborg og Odense og alle mulige andre steder og lejede en bil dér, men det er altså 40 pct. dyrere end det, det koster at gøre det i Flensborg.

Jeg synes, det er ærgerligt, at vi på den måde skubber kapital ud af Danmark. Det er også med til at finansiere vores samfund, at vi har omsætningen her i landet og ikke har den i udlandet. Det kræver kun nogle ganske få ændringer i holdningen til, hvordan man finansierer biludlejning. Så flytter vi al den udlejning til Danmark, frem for at den foregår i udlandet.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Med risiko for, at min hukommelse ikke slår til, vil jeg sige, at så vidt jeg husker Fremskridtspartiets ændringsforslag til de seneste finanslove, mener jeg ikke, at der var et ændringsforslag om at nedsætte registreringsafgiften. Men det er som sagt muligt, at jeg ikke husker det. Hvis det er sådan, at jeg tager fejl, så synes jeg, hr. Kim Behnke skal korrigere mig.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Mine bemærkninger om ændringsforslag til finansloven drejede sig om, hvordan det kan lade sig gøre både at have fru Kirsten Jacobsen til at rende rundt og afgive dyre løfter og så have en politik, der hænger sammen på det økonomiske.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 81: Forslag til lov om ændring af selskabsskatte-loven og realrenteafgiftsloven. (Forsikrings-selskabers fradrag).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 29/4 98).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Per Kaalund (S):**

Formålet med dette lovforslag er ikke at opnå en provenugevinst, men at undgå en fortsat udhuling af forsikringsselskabernes selskabs-skat. F.eks. var provenutabet i 1996 på omkring 1-1,5 mia. kr. og årsagen er jo først og fremmest de stærkt stigende delvis skattefrie aktieudbytter og ejendomsavancer.

Grundproblemet her er, at forsikringsselskaberne fuldt ud kan fradrage hensættelser plus udbetalinger til forsikringstagerne og betaling af realrenteafgift, mens selskabernes indkomster kun delvis beskattes, aktieudbytter f.eks. med 66 pct. og ejendomsavancer med 30 pct.; for aktieavancer efter tre års ejerskab er det faktisk 0 pct. Også fradrag for midler, der bruges af indkomster, der i forvejen er skattefrie.

Resultatet er, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der opstår et såkaldt skatteteknisk underskud, der så anvendes til at nedbringe overskud i sambeskattede selskaber, forholdet mellem moder- og datterselskaber, og selskaberne slipper således billigere i selskabs-skat.

Lovforslaget vil begrænse dette fradrag, som forsikringsselskaberne i dag kan opnå, og det vil sige en nedsættelse af fradraget med summen af de skattefrie indkomster. Der er tale om en særlig regel for forsikringsselskaber og ellers ikke andre selskaber, og det vil ikke gå ud over forsikringstagerne, idet alt, hvad der overføres til forsikringstagerne, kan fradrages, og forsikringsselskaberne vil fortsat kunne fremføre egne underskud.

Det vil også give en ligestilling og bedre konkurrencevilkår mellem pensionsordninger i pensionskasser og pengeinstitutternes pensionsordninger, hvor alt i de to sidstnævnte ordninger som bekendt går til pensionstagerne. Selskabsskatten kommer alene til at hvile på aktionærerne i forsikringsselskaberne. Det er den del af afkastet, der går til aktionærerne.

Loven skal virke allerede for indkomståret 1998, og forhåbentlig vil man dér indhente det tabte provenu på 1,5 mia. kr. stigende i løbet af nogle år til vel nok 2 mia. kr.

Socialdemokratiet kan anbefale dette lovforslag og herunder naturligvis også konsekvensændringen af realrenteafgiftsloven.

Peter Brixtofte (V):

Venstre kan ikke umiddelbart medvirke til at øge beskatningen af erhvervslivet med i første omgang 1,5 mia. pr. år og senere 2 mia. pr. år, men vi er naturligvis parat til at se på forslaget i en helhed, som jeg regner med, vi kommer til at drøfte i juni måned, når andre forslag bliver lagt frem.

Det er sådan, at udgangspunktet for forslaget er, at der er en stor bank, som har ladet sig sambeskatte på en sådan måde, at et såkaldt underskud er blevet overført og har givet anledning til nedslag i beskatningen. Det har så ført til, at man mener, der er noget galt med reglerne.

Vi er da parat til at kigge på, om reglerne kan laves anderledes, men vi vil gerne se det i en helhed, da der her er tale om en ekstrairndtægt på 1,5 mia. kr. voksende til 2 mia. kr. pr. år. Det er mange penge, og da vi i almindelighed går imod højere skattetryk, er det ikke uventet, at vi også umiddelbart er imod at forhøje skatterne på erhvervslivet.

Men vi vil gerne se det i en helhed, og vi vil også gerne se på, om der er tale om tilbagevirkende kraft i forhold til de underskud, som er opsamlet i forrige år, og som så lige pludselig ikke længere kan anvendes som modregning ved sambeskatningen. Vi er også interesseret i at se på, om der skal være forskel på livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber. Vi er interesseret i at se på de ting i udvalget, inden vi tager endelig stilling.

Vores holdning er, at vi er imod at øge det samlede skattetryk, og da det her giver flere penge, vil vi gerne lade det indgå i en samlet vurdering af erhvervslivets beskatning, og dér har vi mange andre forslag til at lempe beskatningen. Kan vi se det i en sådan sammenhæng i juni måned, hvor jeg tror, der kommer andre forslag på bordet, er vi parat til at se fordomsfrit på det. Vi er ikke principielt modstandere af forslaget, men vi ønsker ikke, at det isoleret set medvirker til en forøgelse af vores erhvervsbeskatning.

Brian Mikkelsen (KF):

Dette lovforslag har reelt to hovedpunkter. Det ene er det faktuelle indhold, hvor man vil lave et meget betydeligt indgreb, som man ikke skjuler retter sig specielt mod Den Danske Bank. Der er ifølge bemærkningerne tale om et provenu på 1,5-2 mia. kr., så det er jo et forslag med meget betydelige konsekvenser.

Man kan også spørge sig selv, hvilke skattelettelser erhvervslivet skal have for de ekstra 2 mia. kr., der kommer i kassen, for det er vel ikke meningen, at skatteministeren vil belaste erhvervslivet med yderligere beskatning for de her milliarder? Jeg vil godt understrege, at der ikke er foretaget noget ulovligt indtil nu, og at lovgivningen er fulgt til punkt og prikke.

Hvis man så ser på den anden side af lovforslaget, må jeg sige, at det ryster os noget, at dette lovforslag helt klart uden nogen diskussion har tilbagevirkende kraft. Det er jo ikke normalt, at en skatteminister i sin skriftlige fremsættelsestale såvel som i bemærkningerne til lovforslaget ligefrem reklamerer med, at lovforslaget har tilbagevirkende kraft. Skatteministeren skriver:

»Forsikringssselskabers ubenyttede skattetekniske underskud, som er opstået før indkomståret 1998, kan efter lovforslaget ikke fradrages i overskuddet hos selskaber, som forsikringssselskabet er sambeskattet med.«

Det er klar tale, i hvert fald sådan som jeg læser det. Det har før og vel under de fleste skatteministre været sådan, at man har kunnet diskutere, om et forslag har tilbagevirkende kraft eller ej. Vi har jo alle brugt eksemplet med en bil, man ejer, hvortil kommer nye afgifter, som man ikke kan undgå at betale, medmindre man sælger bilen. Det er den normale diskussion om tilbagevirkende kraft eller ej.

Men i det her tilfælde, hvor der ligefrem reklamerer med tilbagevirkende kraft, må jeg sige, at vi nærmer os en situation, hvor der kan etableres en ny isme. De fleste ismer blev jo etableret i 1700-tallet, hvor den fremragende isme konservatisme blev grundlagt, i 1800-tallet, hvor de ikke så fremragende ismer marxisme og socialisme blev grundlagt, og i 1900-tallet kan vi så lave én, der hedder stavadnisme, altså stavadnisme, som betyder, at man, hver eneste gang det er muligt, lovgiver med tilbagevirkende kraft.

Det betyder, at vi i hvert fald i Det Konservative Folkeparti ikke kan undgå at være meget kritiske over for dette forslag. Vi vil følge det meget kritisk under udvalgsarbejdet og prøve på at rette forslaget til, så det kan komme til at fremstå i en smukkere tilstand.

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil godt indledningsvis takke og rose skatteministeren for det her lovforslag. I hvilket omfang det er skatteministeren, eller det også er

skatteministerens forgænger, der skal have æren for nogle af de her ting, tør jeg selvfølgelig ikke sige, men det gælder både dette lovforslag, og det gælder et tidligere lovforslag, som forhåbentlig bliver vedtaget i morgen, nemlig lovforslag nr. L 10 om rentenedsættelse, at det er lovforslag, som prøver at fjerne nogle af de huller, der er i skattelovgivningen, og som jeg ikke går ud fra har været tilsigtede. Det er klart, at de, der har benyttet sig af det, har gjort det helt lovligt. Det er derfor, vi vil have det lavet om, for vi vil ikke have, at det skal være lovligt.

Vi har, når det drejer sig om dette område, i flere år gentagne gange påpeget, at de regler, vi har for forsikringssselskaberne med hensyn til deres skatteforhold, er utilfredsstillende, og vi har kunnet konstatere, at forsikringssselskaberne sådan set næsten ikke betaler skat. Her kan man jo sige, at det kan være, at de ikke skal betale skat, men i forhold til alle andre har vi hele tiden opfattet det som helt forkert, og vi tror ikke, det var tilsigtet, da man i sin tid ændrede andre skatteregler.

Vi gik ud fra, at man netop i højere grad skulle til at ramme bredt, så man ikke generelt straffede erhvervslivet, for det er jo ikke det, der ligger i det. Men der er simpelt hen nogle, som helt legitimt har været i stand til at udnytte nogle regler, hvor det ikke kan have været hensigten. Under folketingsvalgkampen drog vi det frem og fremhævede, at det var et område, som vi mente, vi skulle gøre noget ved. Hele den problematik med sambeskatning, hvor det skattetekniske underskud overføres til andre selskaber, har aldrig været meningen.

Det er også derfor, vi umiddelbart efter folketingsvalget, da skatteministeren var udnævnt, indkaldte ham til et samråd i Skatteudvalget, og da skatteministeren så samme dag, vi havde dette samråd, var i stand til at komme med et lovforslag, var vi godt klar over, at skatteministeren må have gjort sig nogle tanker også uafhængigt af os. Om vores initiativ var med til at fremskynde det yderligere, ved jeg ikke, men det er i hvert fald kun godt, at skatteministeren er kommet med lovforslaget.

Vi er ikke helt overbevist om, at dette forslag er et hundrede procent ideelt, men det er noget, som vi kan arbejde videre med i udvalget. Det er spørgsmålet, om det løser alle problemer, og vi har også tidligere været inde på, at der er andre problemer i omegnen af det her, som det måske er værd at kigge på, men det er nok

noget, der mere hører hjemme under udvalgsbehandlingen.

Vi er noget skeptiske over for ikrafttrædelsesreglerne, men ikke på samme måde, som de foregående partiers argumentation har givet udtryk for. Vi vil godt kigge lidt nærmere på det. Der tages f.eks. udgangspunkt i værdipapirernes aktuelle handelsværdi, og vi vil godt se nærmere på, om det nu er det rigtige, man har fundet frem til her. I det omfang, værdipapirer ikke regnskabsmæssigt er opskrevet til fuld handelsværdi og der derfor ikke er foretaget overførsel af disse værdier til forsikringstekniske reserver, vil der, sådan som vi vurderer det, også i fremtiden være mulighed for, at der kan fratrækkes hensættelser til forsikringstagerne, uden at det tilsvarende er skattepligtigt indtægt. Vi vil derfor kigge nærmere på disse ting under udvalgsbehandlingen.

Det fremgår af svar på spørgsmål, vi har stillet, og det fremgår også af lovforslaget, at det drejer sig om ganske mange penge, som man må sige, at den danske stat, og det vil sige de danske borgere, er gået glip af. De penge kunne man så enten have brugt til, at skattetrykket for andre ikke var så højt, eller man kunne have brugt dem til at gennemføre nogle fornuftige ting i vores samfund.

Det er derfor, det er helt afgørende, at vi får rettet disse og muligvis også andre ting, som skatteministeren har i tankerne, og det her mener vi godt kunne gennemføres uafhængigt af en skattereform. Man kan selvfølgelig også putte det ind i en skattereform og se det i en helhed, men vi betragter altså det her som en urimelighed, der er urimelig i sig selv og ikke hænger sammen med, om erhvervslivets beskatning er for høj.

Man kan have en generel diskussion om en skattereform, men dette forslag udbedrer noget, som man i virkeligheden burde have lavet om for mange år siden, så vi ikke var kommet i den situation, som vi er i, hvor staten i virkeligheden mister milliardbeløb, også selv om det ikke har været tilsigtet.

Klaus Kjær (DF):

Lovforslaget skal sikre konkurrencemæssig ligestilling mellem forskellige udbydere af pensionsordninger. Som det er i dag, sker der en konkurrenceforvriddning mellem livsforsikrings-selskaberne på den ene side og pensionskasserne og pengeinstitutterne på den anden side.

Forskelsbehandlingen ligger i, at forsikrings-selskaberne kan opnå et skatteteknisk underskud ved fradrag på grundlag af ubeskattede indkomster, og sambeskatningsordningen medfører, at disse fradrag kan overføres til f.eks. et datterselskab, der driver anden form for virksomhed.

Forslaget tilsigter en ligestilling af forskellige udbydere af forsikringsordninger på den måde, at der kun kan foretages fradrag for udbetalinger og hensættelser m.v. på grundlag af beskattede indkomster. Forslaget indebærer et såkaldt utilsigtet provenu for staten i størrelsesordenen 1,5-2 mia. kr.

Der er rejst spørgsmål om, hvorvidt lovforslaget har tilbagevirkende kraft, i og med at det skulle gælde for virksomhedernes indkomstår allerede før 1998, det vil altså sige 1997, og det er da rigtigt, at der ligger et moment af tilbagevirkende kraft i det.

På den anden side kan man jo også sige, at hvis det skulle vedtages med den virkning, at det først gjaldt for fremtiden, kunne man nok ikke undgå, at selskaberne i dag ville spekulere regnskabsmæssigt i 1998 og henlægge så meget som muligt for at få det skrabet sammen, som man nu kunne nå i år.

Dansk Folkeparti er positiv over for lovforslaget, men vi forbeholder os ret til at stille forslag om den nærmere anvendelse af merprove-nuet. Det er jo ikke bare et beløb, der skal i statskassen, det skal gå til et godt formål.

Det vil vi vende tilbage til under udvalgsbehandlingen, ligesom vi under udvalgsbehandlingen vil forholde os til spørgsmålet om den såkaldte tilbagevirkende kraft for lovforslaget.

Vibeke Peschardt (RV):

Men det er jo godt at høre, at ting, især provenuer, skal gå til et godt formål.

Da den radikale ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige, at Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget.

Søren Kolstrup (EL):

Da Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen, ikke kan være til stede, skal jeg tilkendegive, at Enhedslisten kan støtte lovforslaget.

Vi ser det som et lille beskedent fremskridt og ønsker bestemt, at det bliver strammet yderligere op, og vi mener bestemt også, at forslaget kan vedtages isoleret. Det retter op på en urimelighed, som straks bør fjernes.

Kim Behnke (FP):

Det er ikke ret mange år siden, at den danske forsikringsbranche oplevede, at fordi et enkelt selskab havde anvendt reglerne om ejendomsinvesteringer lidt rigelig liberalt, var regeringen der straks med ændrede regler, som betød, at forsikringsbranchens og særlig pensionskassernes ejendomsinvesteringer mere eller mindre gik fuldstændig i stå. Det var så voldsomt et indgreb, at både LD's og ATP's investeringer blev ramt af det, og det blev der så lempet lidt på efterfølgende.

Dette lovforslag, nr. L 81, er også udkrystalliseret af, at man har registreret nogle, måske oven i købet kun en enkelt begivenhed, som har påkaldt sig skatteministerens opmærksomhed, og straks skal alle have en over nakken. Det synes vi er en forkert måde at lovgive på.

Vi synes, det bør være sådan, at love skal udspringe af et generelt behov, og der har været et generelt behov i den danske finansielle sektor, lige siden vi i 1988 begyndte at få finansielle supermarkeder, dvs. det forhold at når man sidder ved disken i et pengeinstitut, kan medarbejderen rulle lidt hen ad bordet, så er det pludselig et forsikringselskab, rulle lidt længere hen ad samme bord, og så er det pludselig blevet til en ejendomsmægler osv.; realkreditlån tilbyder de også mange steder.

Det forhold har flere gange fået Fremskridtspartiet til at rejse den problemstilling, at når lovgivningen er vidt forskellig for disse brancher – lad os bare tage forsikringselskaber, pengeinstitutter og realkredit – når der er vidt forskellige selskaber, som ejes i koncerner, frister det jo til, at økonomimedarbejderne, økonomicheferne i disse koncerner begynder at spekulere i at flytte penge rundt mellem kasserne. Derfor har vi flere gange rejst det ønske, at vi fik lavet det sådan i Danmark, at de regler, der eksisterer, når man benytter sig af finansielle supermarkeder, skal være ens.

Se, havde skatteministeren i dag stillet med et lovforslag om, at vi fik gjort skattereglerne ens for pengeinstitutter, realkredit og forsikringer, havde Fremskridtspartiet været meget positiv, for det har vi efterlyst i flere år, men dette lovforslag vidner om, at man ønsker at gå ind i en helt konkret sag, hvor man føler, at der har fundet en begivenhed sted, som man ikke bryder sig om, og så lovgiver man.

Andre ordførere har været inde på, at det har tilbagevirkende kraft, og det bryder vi os heller ikke om, men at man uden så meget som at

blinke med øjnene vil opkræve skatter fra den finansielle sektor, som betyder en belastning stigende op til 2 mia. kr., kan Fremskridtspartiet selvfølgelig ikke støtte.

Den socialdemokratiske ordfører, hr. Kaa-lund, bemærkede, at man jo bare kan lade pengene gå ud til forsikringstagerne, for så slipper man for at få dem beskattet, men så enkelt er det jo ikke, og man løber ind i det problem, at de 2 mia. kr., som kommer i statskassen, så altså ikke længere er i den finansielle sektor.

Som bruger af den finansielle sektor, synes jeg, at jeg i forvejen bliver overdyngnet med alt for mange gebyrer, hvad enten det så er på simple kontoudtog eller alt muligt andet.

Forsikringsbranchen og pengeinstitutterne vil reagere imod det her ved at sige, når kunderne kommer ind og brokker sig, at det altså er regeringen, der har opsuget 2 mia. kr., og den eneste måde, de kan få det til at hænge sammen på, er, at kunderne skal betale mere i gebyrer og afgifter.

Vi synes, det er synd, og at det, ministeren burde gøre, var at lave denne harmonisering af lovgivningen for den finansielle sektor og så sørge for, at den var provenuneutral i forhold til statskassen. Så efterlades man ikke med det indtryk, at det er finansministeren, der har beordret denne aktion, fordi han mangler et par mia. kr. i statskassen.

Som forslaget foreligger, vil det ikke kunne få Fremskridtspartiets støtte. Vi vil ikke være med til den yderligere skattebelastning af erhvervslevet, men hvis ministeren vil bruge udvalgsbehandlingen til, at vi sætter en proces i gang, så skal ministeren vide, at han hele vejen vil kunne få Fremskridtspartiets støtte, for vi har brug for at få reglerne for den finansielle sektor i Danmark harmoniseret i takt med, at antallet af finansielle supermarkeder stiger.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Hvis man er opmærksom på et forhold, hvor man må sige, dette kan altså ikke være ret og rimeligt, mener jeg, det er ret at skride ind med en lovændring. Som andre ordførere har været inde på, er der jo ikke tale om, at der er nogle, der har overtrådt en lov, men at vi har en lov, hvis hensigtsmæssighed man må spørge om.

Den konstruktion med en mor og datter, eller hvilke betegnelser man bruger, som jeg har set beskrevet, hvor Den Danske Bank har haft betydelige fordele af samarbejdet med et forsik-

ringsselskab, mener jeg det er rigtigt at gøre noget ved.

Det, der så altid er spørgsmålet, når man skal ændre loven, fordi man er blevet opmærksom på, at den kan bruges på en måde, som vi ikke ønsker, er, hvor snittet skal gå. Der er jeg lidt optaget af, om livsforsikringselskaber og skadesforsikringselskaber er helt i samme båd. Det har jeg lidt vanskeligt ved at gennemskue, og det er i hvert fald en af de ting, jeg er optaget af.

Hvis man ikke havde disse konstruktioner, som medførte sambeskatning, syntes vi jo, det var godt og fornuftigt, og jeg vil gerne høre ministerens kommentar til, at livsforsikringer og skadesforsikringer skal, om jeg så må sige, behandles helt ens, for det vil de, sådan som jeg læser ministerens lovforslag, blive.

Noget andet er det med den tilbagevirkende kraft. Det er et vanskeligt emne, men jeg vil gerne høre ministeren udtale sig om, hvorvidt han synes, det får tilbagevirkende kraft. Den konservative ordfører har citeret fra bemærkningerne, og jeg synes, det er vanskeligt at komme uden om, at det har tilbagevirkende kraft og vel også på en sådan måde, at de, der hurtigt har kunnet drage fordel af sambeskatningsgevinsten, har scoret kassen, mens de, hvis konstruktion er lidt anderledes, f.eks. hvis det er to forsikringselskaber, ikke har haft den samme fordel som en bank.

Det kommer også til at virke lidt urimeligt, at de, som har været anledningen til, at man vil gribe ind, nå ja, de har fået gevinsten, mens man med en lidt anden konstruktion først får den senere. Så jeg synes, vi må bore lidt mere i, om det kan gøres anderledes. Intentionen er jeg enig i.

Så er der endelig provenuet. Det kan jo altid være rart at have nogle penge til juni måned. Det kan jo ske, man får brug for dem til mange gode, nyttige ting.

Skatteministeren (Olé Stavad):

Også her vil jeg takke for en række konstruktive indlæg med en lidt varieret stemmeføring og med forskellige måder at formulere spørgsmål og synspunkter på.

Der er dog en kritik, jeg ikke mener jeg kan tage imod, og det er kritikken af, at det her forslag kommer for tidligt. Derimod mener jeg, at en kritik af, at det kommer senere end godt er, er en mere berettiget kritik. Så derfor mener jeg, at de, der har ment, at vi nu kom med et eller

andet kissejav og lavede et eller andet her, helt igennem uberettiget kritiserer, at vi har skyndt os for meget.

Jeg vil godt kvittere i forhold til hr. Brixtofte for, kan vi sige, den åbenhed, der var i bemærkningerne. Jeg synes, jeg oplevede en betydelig kontrast i det, hr. Brixtofte sagde, og det, den konservative ordfører, hr. Brian Mikkelsen, sagde.

Hr. Brixtofte sagde, at han godt under udvalgsarbejdet ville diskutere – andre ordførere har på tilsvarende måde været inde på det, bl.a. hr. Flemming Kofod-Svendsen – tilbagevirkende kraft. Det synes jeg er helt fair. Det bør vi selvfølgelig i fællesskab sørge for at analysere ordentligt og grundigt. Jeg mener, at hr. Brian Mikkelsen i sine konklusioner tager grundlæggende fejl, idet hr. Brian Mikkelsen nærmest udlagde det som en tilståelsessag fra min side, og det vil jeg gerne benægte.

Der, hvor jeg mener kæden springer af for hr. Brian Mikkelsen, er, at hr. Brian Mikkelsen ikke ser på, hvad det er for et regelsæt, vi har omkring sambeskatningen. Anmodningen om sambeskatning afleveres først på det tidspunkt, man afleverer sin selvangivelse. Vi kunne faktisk efter min opfattelse, uden at man juridisk set med rette kunne blive kritiseret for tilbagevirkende kraft, have taget 1997 med, således at det kun var årene før 1996, vi holdt ude, for de regnskaber, der vedrører 1997, er endnu ikke afleveret, og det vil sige, at anmodning om sambeskatning heller ikke er afleveret.

Når jeg har valgt og også vil opfordre Folketinget til at holde fast i ikke at udvide med 1997, skyldes det, at virksomhederne har holdt deres generalforsamlinger. Virksomhederne har fået godkendt og offentliggjort deres regnskaber under forudsætning af den lovgivning, vi kender. Og selv om man juridisk kunne argumentere for, at det ikke ville være tilbagevirkende kraft, må vi vel sige, at oplevelsen af, at det var det, ville være så massiv, at det reelt ikke ville være rimeligt. Hvorimod det, vi taler om, og den måde, vi her har indrettet ikrafttrædelsen på med hensyn til sambeskatning, og dermed udnyttet de gamle, ophobede tekniske undersøkelser, drejer sig om de regnskaber, der afleveres i sommeren 1999, og hvor man holder sine generalforsamlinger i efteråret og vinteren 1999.

Og med hensyn til at kalde det skattelovgivning med tilbagevirkende kraft vil jeg godt sige, at man kan jo kalde alting hvad som helst, men hvis man sammenligner det med, hvordan vi

normalt behandler forhold på skatteområdet, mener jeg, at vi stort set ville være forhindrede i at lave skattelovgivning, hvis det her blev bedømt som skattelovgivning med tilbagevirkende kraft.

Så den diskussion synes jeg bestemt vi skal bruge lidt kræfter på, og jeg modtager gerne spørgsmål og vil gerne uddybe det osv.

Da jeg var i samråd, nævnedes jeg også, at da den tidligere regering – hvor også hr. Brian Mikkelsens partifæller var repræsenteret, endda med både skatteministeren og statsministeren – ved den daværende skatteminister, Isi Foighel, på nogenlunde samme tidspunkt af året i forbindelse med et overenskomstindgreb præsenterede et forslag om at forhøje selskabsskatten fra 40 pct. til 50 pct. og lod det få virkning for hele det indkomstår, som for nogles vedkommende var lige ved at rinde ud, var der også fra nogle sider megen diskussion om tilbagevirkende kraft, men da var vi et ganske bredt flertal, inklusive hr. Brian Mikkelsens parti, der var enigt om, at det var ikke med rette. Der var nogle, der følte eller oplevede det sådan, men det kunne ikke med rette betegnes som tilbagevirkende kraft.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt det her forslag er rimeligt, og lad os dér lige slå fast, at det eneste, forslaget sikrer, er, at der altid vil være fuldt fradrag for alle udgifter – omkostninger, hensættelser, udbetalinger – som kommer forsikringstagerne til gode, og at man efter vedtagelse af dette forslag ikke vil kunne finde én eneste krone, der tilfalder forsikringstagerne, som forsikringselskabet også har betalt skat af. Og derfor må jeg sige, at hvis man mener, at det er et problem, at der kun gives fradrag én gang, synes jeg faktisk, vi har et meget stort problem med hinanden.

Jeg vil specielt gerne takke hr. Klaus Kjær, for jeg synes, han var konstruktiv, og at hans indgang til det her forslag var reel med hensyn til, hvad det er, forslaget forholder sig til. Og hr. Klaus Kjær havde så på sit partis vegne en bemærkning om, at man også gerne ville være med til at foreslå, hvilke gode formål pengene skulle anvendes til,

Dertil vil jeg sige, at jeg synes, vi skulle blive enige om, at der er et godt formål, som jeg ved at vi begge to er optaget af at bruge dem til, nemlig til at få afviklet den gæld, der er ophobet, for det er efter min opfattelse det eneste, de penge med rimelighed kan anvendes til.

Når vi lukker for en helt utilsigtet udsivning, hvor vi har mistet et provenu, kan de ikke bruges til at lukke ud til en masse gode formål. Men at vi krone for krone bruger de penge, vi får ind, til at nedbringe gælden – til gavn for de kommende generationer, til gavn for samfundsøkonomien og til gavn for sikkerheden for, at vi har et samfund, som også på det spor er på den rigtige vej, synes jeg vil være en ualmindelig god handel at gøre med hinanden. For jeg mener, at det vil være en ualmindelig god anvendelse af midlerne, og derfor håber jeg, at det er noget, vi kan samles om.

Og derfor må jeg da, når jeg så går videre til hr. Kim Behnkes indlæg, som jo stod i kontrast til det mere nøgterne indlæg fra Dansk Folkeparti, sige, at hvis det her tilsigter noget, er det jo i og for sig ens skatteregler for de forskellige afdelinger i de finansielle supermarkeder, nemlig ved at sikre, at der kun er fradrag for udgifterne én gang.

Det synes jeg er en god bestræbelse at gøre, og den bestræbelse har vi også gjort andre steder. Så hvis hr. Kim Behnke mener, at vi har udvist forsømmelse ved, at vi også andre steder giver fradrag mere end én gang, vil jeg da gerne høre om det, og så vil jeg give det forlods til-sagn, at det ikke vil være min vilje til også at rette op på den skævhed, der kommer til at mangle.

Så jeg mener faktisk, at de afgørende betingelser for det, hr. Kim Behnke har stillet op, er til stede.

Det andet, som jeg gerne vil sige til hr. Kim Behnke, når han nu siger, at vi ikke må tage disse penge ud af den finansielle sektor, er, at det generer da mig, at en erhvervsvirksomhed, som har en produktion, der beskæftiger mange mennesker, og som har en eksport, der er meget afgørende – det er vores finansielle sektor også – skal betale skat af sit overskud, mens vi kan se dele af den finansielle sektor tjene milliarder af kroner uden at komme af med én eneste krone i skat af indtjeningen, og det kan jeg ikke forstå ikke generer hr. Kim Behnke.

Og når man fremstiller det, som om det er nogle penge, som så vil komme kunderne til gode, mener jeg, at det med den indsigt, hr. Kim Behnke har, ikke er en fortællelse, men en vildledning, som ikke rigtig har belæg i det virkelige liv. Og jeg undrer mig faktisk meget, når jeg tænker på fru Kirsten Jacobsens forhold til den finansielle sektor, for hun mener jo, at der skal være rimelighed, og at den skal have en

ordentlig behandling, men at den også skal bidrage med det, som den nu engang skal bidrage med, og det var jo nogle helt andre toner, jeg hørte fra hr. Kim Behnke. Og med mit kendskab til fru Kirsten Jacobsen og den finansielle sektor, hvor man jo siger, at sprinkleranlægget stadig væk går i gang, når hun går forbi, havde jeg faktisk forventet, at vi ville have fået et tilsagn om, at det her selvfølgelig skulle løses i fællesskab.

Jeg havde faktisk en forventning om, at lige nøjagtig Fremskridtspartiet med fru Kirsten Jacobsen ville være mest immunt over for en usaglig forsikringslobbyvirksomhed. Og jeg mener, at man altid skal lytte til saglige argumenter, uanset om de kommer fra den ene eller den anden, og jeg har i øvrigt ikke hørt noget stort skrig fra forsikringsbranchen.

Hr. Flemming Kofod-Svendsen var inde på spørgsmålet, om vi skal behandle livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber ens, og det synes jeg også vi skal bruge kræfter på i udvalget, men jeg mener at kunne dokumentere, at problemstillingen principielt er fuldstændig ens. Og hvad enten vi snakker om livsforsikringsselskaber eller vi snakker om skadesforsikringsselskaber, har vi – i fællesskab, tror jeg – én indgang til det her: at de skal have fradrag for alle deres udgifter, men kun én gang, for det er den samme problemstilling.

Og hr. Flemming Kofod-Svendsen havde også et spørgsmål vedrørende diskussionen om, hvor vi skal trække strengen med hensyn til, at nogle har scoret kassen og andre ikke, og dertil kan jeg sige, at hvis vi begynder at flytte den streg, som jeg mener er trukket med omhu og i fuld overensstemmelse med de principper, som vi normalt arbejder for, også når vi laver skattelovgivning, så lukker vi ikke bare op for, at nogle nye kan score kassen uberettiget, men vil givet også smide en ganske stor pose penge i nakken på dem, som allerede har scoret kassen med et nicifret millionbeløb – nå ja, det blev vist ikke nicifret, men i hvert fald skal der ni cifre på, når man skal have opgjort det samlede beløb, men hvis man skal have de seks cifre bagefter, bliver det vist for stort et tal, og så tror jeg ikke, vi har bruttonationalprodukt til det.

Men med de bemærkninger vil jeg godt takke for, at jeg i hvert fald har hørt en meget betydelig åbenhed hos næsten alle partier til at finde en løsning på det her, og som sagt er det min anbefaling at bruge pengene til at nedbringe gælden.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Birte Weiss):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 28:

Forslag til folketingsbeslutning om anvendelse af provenuet fra loven om afgift på vækstoffremmere til forbedring af dyrevelfærd og fødevarekvalitet.

Af Kristen Touborg (SF) og Aage Frandsen (SF). (FremSAT 15/4 98).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Første næstformand (Birte Weiss):

Skatteministeren taler på fødevareministerens vegne.

Fødevareministeren (Ole Stavvad, fg.):

Når lovforslaget kommer ind her midt i en stribe af skatteforslag, så hænger det – som jeg har fået det oplyst – sammen med, at man i første omgang overvejede at sende forslaget i Folketingets Skatteudvalg. Og jeg er glad for, at jeg forstår, at indstillingen nu er, at det skal i Fødevareudvalget, for det ville jo være en meget vidtrækkende praksis, hvis ethvert forslag, der bliver finansieret af indtægter, som vi skaffer gennem vores lovgivning i Skatteministeriet, også skulle behandles som skatteministerens forslag og behandles i Skatteudvalget, og der ville ikke være meget tilbage til de resterende ministre.

Men jeg har lovet på vegne af fødevareministeren at gøre nogle få bemærkninger og sige, at der ligger en række positive overvejelser i det forslag, som er fremsat af SF, men at vi stærkt vil anbefale at nå til enighed om ikke at opbyg-